

KEN

come and reason
MINISTRIES

Het jy al ooit gesukkel om te weet wat God wil hê jy in 'n gegewe situasie moet doen?

Miskien wou jy die Here eer, maar die situasie was nie een waarvoor God se Woord spesifieke wysheid gee nie. Miskien was die bewyse wat jy gehad het nie voldoende vir jou om te weet watter optrede die beste sou wees nie ...

- Moet ek hierdie skool of daardie een bywoon?
- Aanvaar ek hierdie werksaanbod en skuif my gesin na 'n ander stad?
- Moet ons 'n huis koop of huur?

Baie van die besluite wat ons van dag tot dag neem, kry geen spesifieke leiding van God se Woord nie. Dit lyk of die keuse aan ons oorgelaat word, tog wil ons nie God se seëninge verkwis nie; ons wil Hom nie oneer aandoen nie; ons wil goeie rentmeesters wees omdat ons Hom liefhet.

Ons het dalk selfs 'n geskiedenis van besluite op ons eie neem en word geskroei deur die uitkoms. Ons mag dalk nou te versigtig wees om vorentoe te beweeg. As dit jou beskryf, is jy nie alleen nie! Baie van God se vriende het ook gesukkel, maar op verskillende maniere:

Koning Dawid se liefde en bewondering vir God het hom gemotiveer om 'n tempel te bou. Maar Dawid het gou ontdek dat sy entoesiasme God se wil vooruit geloop het; al was die projek self vir die Here se saak, was dit nie wat God wou hê hy moes doen nie.

Jona was skuldig bevind aan God se wil, maar die rigting wat die Here gelei het, het teen sy begeertes gegaan. So het Jona van die Here af weggehardloop en uiteindelik amper in 'n storm verdrink. God het hom daar ontmoet, en toe Jona ophou hardloop en God se wil vir sy lewe kies, is hy van die storm verlos.

Marta was lief vir Jesus, maar het so vasgevang geraak in die nakoming van lewenspligte dat sy nie tyd geneem het om by Jesus se voete te sit en met Hom te verkeer nie. Een van die duiwel se strikke vir diegene wat hy nie kan kry om direk kwaad te kies nie, is om hulle te oorlaai met goddelike verantwoordelikhede sodat hulle die noodsaaklike Christelike ervaring verdring.

Of ons nou 'n Dawid, Jona of Marta is, ons kan dankbaar wees dat God genadig is. Hy het nooit opgehou om agter hulle aan te gaan nie, en Hy sal nie ophou om na jou te soek nie, selfs al maak jy "die verkeerde" keuse. Soms is ons hardkoppig en reageer ons nie op sy roepstem nie, daarom laat God genadiglik toe dat die storms van die lewe ons oorweldig. Moenie moed verloor nie! In plaas daarvan, wanneer jy jou skip sien sink, werp jouself ten volle in die Here se sorg.

Hy sal jou verlos! Hy sal jou van skaamte bevry, jou van die hulpbronne voorsien om dit te oorkom, en aan jou oplossings bied wat jy nooit eers oorweeg het nie – en vreugde sal jou siel vul!

Om soos Dawid te wees en voor die Here uit te hardloop, lei tot teleurstelling; om soos Jona te wees en weg te hardloop, lei tot nederlaag; om soos Martha te wees en in die lewe se besigheid rond te hardloop, lei tot uitputting. Maar dink daaraan dat hulle God in geen geval verwerp het nie. Hulle was nie ongelowiges nie. Hulle het nie geloof in Hom verloor nie; hulle het net opgehou luister. Hulle het toegelaat dat hul omstandighede emosies opwek wat hulle gemotiveer het om op te tree sonder om eers na God te gaan. Jy sien, *dit was nie 'n gebrek aan geloof in God nie; dit was 'n gebrek aan lewende verbintenis met Hom van oomblik tot oomblik.*

Ná God se groot oorwinning by Karmel is sy profeet **Elia** deur Isebel bedreig; hy was so

oorweldig met vrees dat hy in 'n grot weggekruip het. Maar in daardie plek van moedeloosheid ...

Skielik was daar 'n baie sterk wind wat die berg stukkend geruk en die rotse gebreek het voor die Here. Maar in die wind was die Here nie. Na die wind was daar ... 'n vuur. Maar in die vuur was die Here nie. **En na die vuur was daar 'n fluistering in die windstilte.** Toe Elia dit hoor, het hy sy gesig met sy mantel toegemaak en by die bek van die grot gaan staan.
(1 Konings 19:11-13).

Wanneer ons in die versoeking kom om vooruit te hardloop, of weg te hardloop, of rond te hardloop, moet ons kies om soos Elia te wees, om "stil [te] wees en weet dat Ek God is" (Psalm 46:11). In tye van groot emosie moet ons eers die Here soek, moet ons 'n stil plek vind waar ons sy stem met ons kan hoor praat.

Wanneer 'n besluit jou emosies opwek, gaan

na God. Loof Hom wanneer jy met ontsag gevul is; stort jou klagtes teenoor Hom uit wanneer dit belas word met frustrasie, woede of seerkry; en roep na Hom om hulp wanneer jy deur stres oorweldig word. **Maar bly dan by Hom**, bly in sy teenwoordigheid, laat sy hand toe om jou aan te raak.

Min Christene hou op om te glo dat God bestaan, dat God liefde is, of dat Hy enigiets minder as 'n God van wonderlike wonderwerke is. Die meeste van ons sukkel om 'n daaglikse lewende verbintenis met Hom te handhaaf, 'n aktiewe ervaring om God te ken, om te kan hoor hoe sy stil stem ons paaie rig. Dit is omdat die handhawing van 'n lewende verbintenis vereis dat ons daaglik tyd saam met Jesus spandeer. Ons moet wegstap van die digitale wêreld, die daaglikse laste neerlê, en 'n rukkie stilstaan om te "doen" vir God en net by God begin "wees".

Moet dus nie soos Dawid wees en vooruit hardloop, of soos Jona en weghardloop, of soos

Marta en rondhardloop nie; kies eerder om stiltetyd met God deur te bring, om jou hart met Hom te deel en dan te luister om sy stem te hoor.

As jy onseker is oor wat God wil hê jy moet doen, hardloop na Jesus en wees net by Hom. Kom weg van die besighede, die skerms, die nuus, die probleme, die stres. Vra vir God se teenwoordigheid, wysheid, rigting, vertroosting en genesing, en dit sal aan jou gegee word; soek om Hom persoonlik, intiem en volledig te ken, en jy sal vind dat Hy die hele tyd vir jou gewag het om na Hom toe te kom. Klop aan die hemel se deur, en die voorraadkamer van God se seëninge sal vir jou oop wees.

Geskryf deur Timothy R. Jennings, M. D.

Wil jy meer leer oor 'n bemagtigde Christelike lewe? Ontdek meer by

comeandreason.com

southafrica@comeandreason.com